

Бодљикаво пресе

Уређиштво и Администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Преса“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 36.— дин.,
полугодишње 72.—, годишње 144
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 7 НОВЕМБРА 1942

БРОЈ 50 — ГОД. П.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ПОСТИГЛИ ХЕГЕМОНИЈУ НА РАДИЈУ

Вашингтон, новембра. — Саб-
рајући остатке своје флоте, ан-
глосаксонци су дошли до закљу-
чка да су још једино господари
на радију, док су сва остала пре-
имућства и форе, давно изгуби-
ли.

„Дејли Мирор“, који је обја-
вио ове констатације, овако за-
вршава свој чланак:

— Али бар имамо ту утеху да
нам хегемонију на радију нико
не може одузети. Ту смо недо-
стижни...

ИСКРЕНИ ОДГОВОР

Вашингтон, новембра. — После
одржане сто треће седнице рат-
ног савета, на којој је донета од-
лука да се мобилишу све герле
у моралну дивизију, један гене-
рал добио је Ноксу заједљиво:

— А флота опет пакша за 700
хиљада тона у месецу октобру!
— То је само доказа, одговорно
је Нокс, да се придржавамо „Ат-
лантске повеље“ према којој се
обавезујемо да свугде буде бла-
гостање, па и на дну мора.

ЧЕРЧИЛОВ ДРУГИ ФРОНТ

Лондон, новембра. — „Дејли
Воркер“ комунистички лист који
излази у Лондону опет је запо-
нео кампању против Черчила,
који је дозволио излагање истог
листа.

„Дејли Воркер“ оштро напада
Черчила који је обећао да ће у-
становити други фронт, а сада
не испуњава своје обећање. Јер
енглеску офанзиву у Египту
Совјети не сматрају за други
фронт.

Међутим, за самог Черчила,
већ се створио други фронт. Он
мора да брани своја леђа од ен-
глеских комуниста.

ЕПИГРАМ

Америчка брука пуца
Код острва Санта Круца
Био флотни меч
Јенки тањи крај извукли
Нову беду сад навукли
Свуд вуна и креч.

Зерали се ња се уморили

ПРЕСЕО ИМ БАНКЕТ

Вашингтон, новембра. — Свеча-
ни банкет који је амерички мини-
стар морнарице приредио пово-
дом америчког дана морнарице
пресео је гостима кад су сазна-
ли о мистериозном исходу борбе
код Соломонских острва. Многи
су гости изгубили апетит, док је
самом Ноксу остала кнедла у гр-
лу, тако да је морао бити под-
вргнут хитној операцији гуше.

ЖМУРКЕ

Сиднеј, новембра. — По-
сле битке код острва Санта
Круз, генерал Мак Артур
дао је следећу изјаву:

— Наша је девиза: памет-
нији попушта. Чим наиђемо
на тврдо ми се измакнемо
и играмо жмурке са против-
ником. Толико се вешто кри-
јемо да нас по месец дана
не могу да нађу...

АМЕРИКАНСКА ВЕШТИНА

Амерички „Њујорк Пост“ до-
носи: Градска управа у Денверу
у држави Колорадо нема у рату
веће брига, него је расписала је-
дан конкурс за гласање, која
градска намештеница је најлеп-
ша девојка. Доселјиви грађани
изабрали су за најлепшу девојку
— благајницу пореске управе.

Вицкасти Американци почеша-
ли се тамо где их сврби. Сада
ће бар имати „луфта“ у отплати
пореског дуга.

ИЗДУВАЛИ СЕ

Тифлис, новембра. — Ти-
мошенко је изјавио новина-
рима да је положај задово-
љавајући:

— До душе, непријатељ
још увек напредује али су
брда, клима и стење успо-
рили његово напредовање
тако да смо се бар издува-
ли па сад можемо са новом
брзином да трчимо.

А како су нас били потку-
пили да не беше Кавказа
хтеде душа на нос да нам и-
зађе.

Гангстери у дефанзиви

Чикаго, новембра. — По-
сле предлога мистер Вуда,
да се помилују сви гангсте-
ри из затвора и мобилишу
у америчку војску, удруже-
ње гангстера у Чикагу по-
слало је мистер Брауну пре-
теће писмо у учтивом тону:

— Ако ви мислите, ми-
стер, да наше чланове, ли-
шене слободе, казните још
једанпут, ми најодлучније
протестујемо и позивамо се
на америчке законе. Зато
вам препоручујемо да нас
оставите на миру у решет-

кама. Ми смо научили да се
боримо по чикашким улица-
ма, а не по разним Дијепи-
ма. То није наш »фах«, а а-
ко сте спали баш на нас, он-
да се нећете много увајди-
ти.

У ДУЕТУ

Сиднеј, новембра. — Након за-
вршене поморске битке код Со-
ломонских острва, Мак Артур је
дао новинарима лаконску изјаву:

— Резултати битке још се не
знају, али ако, нека бар и адми-
рала извлаче батине, а не само
ја. Овако смо бар у дуету.

Стаљиново писмо

Лондон, новембра. — У енгле-
ским политичким круговима ди-
гло је велику прашину ово Ста-
љиново писмо Черчилу:

— Драги мој Черчиле,
ако већ нећеш ти да употреб-

љаваш твоју армију, која ти седи
беспоспена и дере турове, бићу
тако слободан да је себи за не-
ко време позајим.

Поштује те твој Јосиф
Стаљин-Џугашвили

ПОЧЕЛА ЈЕ ОФАНЗИВА

Вашингтон, новембра. — На пи-
тање једног новинара: Чеге има
новог у спољној политици Сједи-
њених држава, министар Нокс је
изјавио следеће:

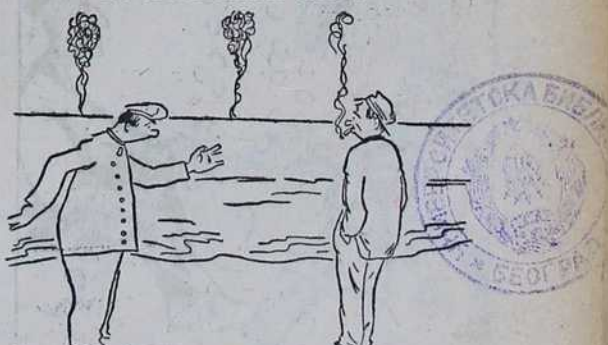
»Најглавнија ствар је, као што
и сами знате, велика офанзива,
предузета са наше стране на Па-
цифику...

Нокс није довршио своја оба-
вештења о новостима, али, ипак
у америчкој јавности »велика о-
фанзива« се тумачи као велика
офанзива у губљењу америчких
бродова...

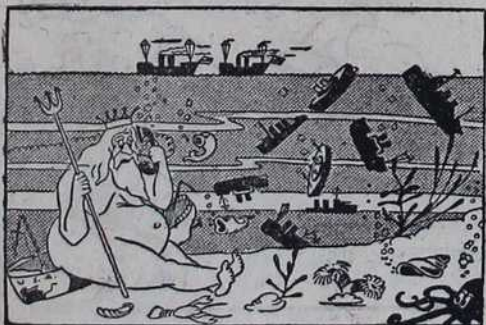
Кад је петролеј у питању

Лондон, новембра. (Рај-
тер). — Британски листови
са извесном нервозом пишу
о незадрживом напредова-
њу немачких трупа према
петролејској области Гроз-
ног. Енглец не мора да буде
стратег, али кад чује да је
угрожен петролеј — онда
одмах схвата да је стање ве-
ома критично.

СА КАРАИПСКОГ МОРА

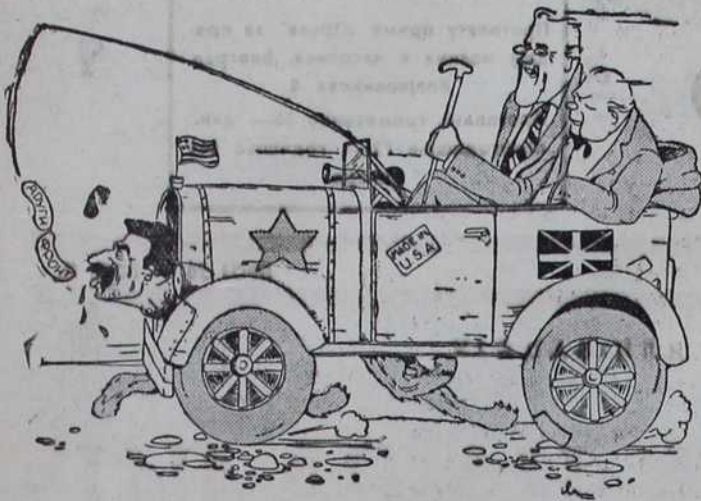
— Несретнице! Овде пушиш! Зар не знаш да
можеш запалити мора.

— Хало, Рузвелте, од 10 бродова које
си ми послао, стигло је свега 8, два брода
је нестало.

ИСТА МЕТА - ИСТО ОТСТОЈАЊЕ

РУЗВЕЛТ: — Овај све слабије вуче.
ЧЕРЧИЛ: — Јер је мамац од прекјуче.

Смрт другог фронта

— Балада —

Ко језди тако позно
Кроз ноћ и ветар тај
Те Винстон на бесну хату
У црвен јури рај...

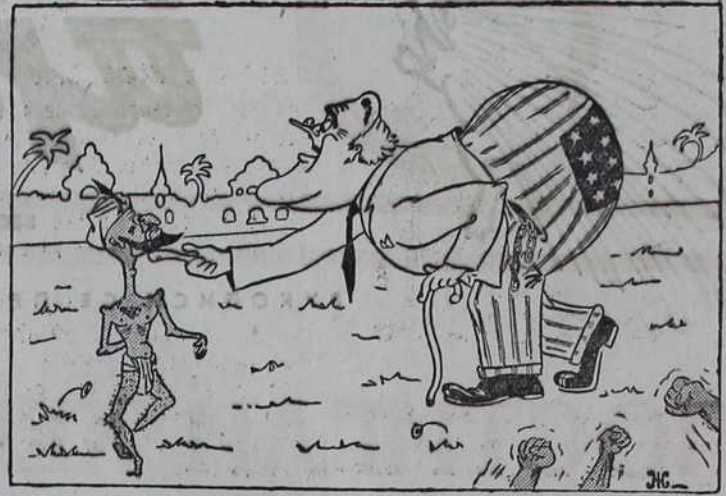
Ветар ужасно урла
И страшну слику пружа хоризонт
У рукама старог и седог Винстона
Дрхти од стра, синчић «Други фронт».

Баука зар не видиш, оче,
Он, чуј, има страхан глас...
Беж'мо... Убиће нас...
У бекству нам је спас...

...А, кад ноћ језива мину,
И Винстон се нађе пред рајским вратима...

Ужасну се, јер...
Мртав спаваше «Други фронт»
На његовим старим грудима

Чаробњак из Америке

— Ништа се не секирај, бато, чина зна где те срби.

Метеоролошки извештај

Европа: Лепо и тихо време, без ветра и мраза. Једино је на граничним морима врло рђаво време, са пљусковима и бурама. Нарочито на енглеском острву владају непрекидне кише и ветрови, док на Малти и целом Средоземљу не престаје грмљавина. На истоку је и даље врло рђаво време.

Азија: Хладно али тихо. Магла у Индији и буре на океанима. У Средњој Кини повремено пљускови и кошава.

Африка: У делти Нила непогода траје али без икаквих штетних последица. На морима и океанима око континента буре и олује. У Суецком Каналу грмљавина и севање.

Америка: Барометар пада. Катастрофа код Соломонских острва допринела је да нагло захладни па су замрзнуте многе наде и прогнозе. У флоти и наоружању промаја, у саобраћају клизавица.

Аустралија: Време променљиво. Антициклони у Коралном мору. Нагло захлађење на северозападу Аустралије.

ГАЂАЊЕ У МЕТУ

Осовински стрелци постигли су велике успехе приликом утакмице у стрељању. Скоро сви су погодили баш у круг на стрелачкој табли, који је био обележен речју: Малта.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Конвој, ко у мајми јуска

— Лађа шоне као јуска

С' Пацифика вести стигле да је опет била прпа код острва Соломонских Ујка Сама Јапан дрпа и од флоте некад силне, сада оста само сенка А Јапанци кад их воште, све певају: «Терај Ленка»

Америка када виде да трикови ич не пале Копирала компаноње, па свуд мења адмирале А енглеској флоти иде још и црње Где јој било цвеће сада свуда трње На земљиној кугли данас нема тачке Где им ствари ратне нису наопачке Летеће тврђаве трешне ко лептири Залуд Черчил свира на сиренској лир Обећања сеје, гушке него плеву Али не угуши од побуне врвцу И од Палестине до слободне Бурме Свауд су откиривене енглеске ујдурме Ганди је кренуо борбу за слободу Ирак и Сирија још чекају згоду Све енглеске наде одоше низ воду.

Због острва Санта Круза У белој се кући штуча Осула је палбу љута пропаганда Победу унапред свирала је банда Тресла се је гора, родио се миш А од «офанзиве» оста бућкуршиш И та нова звезда тазе команданта

Угаси се брзо само оста канта. А када пробити нису могли тамо Они сада веле: била шала само И већ објашњење сила из рукава Ничу нове лажки ко из земље трава И за нову бруку фластери се траже За кукаво лето, успех се одлаже Од памука може да постане гвозђе Кад на врби роди урма или грождје.

Код Совјета једних баш не цвату руже На ортане своје вечито се туже Врло су им вешто извукли асуру Па су само они изгуптали фуру На њихова леђа цео терет паде А за фронт нови већ немају наде Виде јасно да су прогутали жабу Па од Волге праве последњу тарабу Због нестанка нафте будућност им горка На Кавказу сасвим упрскаше чворка Од Црнога мора па све до Терека Свауда губе битке, нигде нема лека Не помажу брда ни беспутне стазе Трупе осовине већ свуда пролазе Ни зима ни степе нису им препрека Кавказу не вреди сада апотека А код Стаљинграда дошло се до краја Банкротство се спрема болшевичког раја.

Енциклопедија

Американа

- ЛАЖ — најспелије оружје
- КОНВОЈ — Погребна поворка
- ПРАВДА — Заштитна етикета за бофл робу
- ОБЕЋАЊЕ — Артикал за спекулацију
- ПОШТЕЊЕ — Болест и оптерећење
- БОРЕБА — Мутна вода у којој се лови риба
- КОМУНИЗАМ — Покварене конзерве које треба лиферовати малим народима.
- ЧАСНА РЕЧ — Пословни трик
- ПОРОДИЦА — Корзо за беспосличаре.
- НОВАЦ — Поезија и лепота.

Публици

Има много оних што проносе вести А нико ти не да Ни пити ни јести Зато ти «пророци» Шире глупост саму Са «вестима» својим Мпате празну сламу.

Амерички бизнеспмени

Моша: — Јесам ли ти увек говорио да из топова цуре дукати.

Преглед Стране

БЕЗ КОМЕНТАРА
Амерички часопис „Лајф“ доноси чланак у ироничном тону:

— Енглеским генералима не може се порећи извесна стратeгиска способност. Пре битке они знају сасвим тачно, зашто битку морају добити, а после битке знају тачно у длаку зашто су морали битку изгубити.

ЗНАЈУ УНАПРЕД
„Рајтеровом“ дописнику дао је интервју генералмајор Клерк, командант сувоземних америчких трупа у Европи:

— Ја идем преко к Немцима. Хоћете ли и ви поћи к нама да се бијемо заједно у Немачкој или ћете и даље овде седети и пепати панталоне.

На ово му је одговорено с енглеског меродавног места:

— Боље да нам се и дере тур, него да се запраши.

И НА ЊИХ ЈЕ РЕД

„Вашингтон Пост“ констатује, да су енглески генерали до сада показали само неспособност и зато у будуће може бити главнокомандујући америчке и енглеске армије — само Американац.

Сада ће бар и амерички генерали, који имају велико искуство у борби са луткама, имати прилике да се обрукају.

НЕОГРАНИЧЕНЕ могућности

Амерички часопис „Пик“ пише да је страшно кад се чује како у богатој Америци гладује у буквалном смислу, ни мање ни више него девет милиона деце.

Али зато ова деца, ако немају довољно хране у „земљи благостања“ имају оно што се у демократијама назива „слобода“!

Подивљао

Индијски слон је подивљао, али Черчил уверава свет да нема разлога да се ситуацији у Индији сматра озбиљном.

НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 1 НОВЕМБРА

Изађем са женом да се проше-там, па успут наиђемо на једно-га чичу који проси. Извадим нов-чаник и пружим му два динара. Када он виде да сам му дао само два динара, поче да грди и псује:

— Ево ти два динара, па се обеси — довикну ми на крају и баци дводинарку замном.

Пошто нисам у стању да дајем више, отсада ћу да заобилазим просјаке јер неко од њих може и да ме изударе.

ПОНЕДЕЉАК, 2 НОВЕМБРА

Мој комшија Мита донео прасенце за своју славу Митров-дан и сав срећан је правио списак најуже породице коју ће звати на ручак, на прасећину. Већ је неке и позвао, кад јутрос оде у шупу да нахрани гнцу, а кад тамо има шта да види. Шупа оби-јена а прасенцега ни од корова.

У Митиној кући настала је за-пелка као да је неко умро, и већ су били решени да за Митров-дан грувају пасуљ када се пред вече прасе појави. Украо га неко из комшилука али му се, ваљда, тамо није допало и онд киднуло у своју шупу.

А сада га Мита држи у кујни.

УТОРАК, 3 НОВЕМБРА

Госпа Ленка, велика дама, пу-товала возом, први пут после ра-га. Не знајући како данас изгле-да путовање, она на главу ста-вила шешир, обукла леп капут и метнула чак и лисицу.

Кад се некако угурала у вагон почела су добацивања.

- Пази ова са шерпом!
- А што не идеш, госпођа, у прву класу.
- Пази да се не испрљаш!...

Госпа Ленка стегла срце и ћу-

тала, а кад је стигла у Ваљево, констатовала је са болом да јој је неко, у оној гужви, ишчупао реп — од лисице.

Сада се госпа Ленка заклела да се више за свог живота неће попети у воз.

СРЕДА, 4 НОВЕМБРА

Пера, пензионер, станује негде на Грантовцу. Синоћ се враћао кући кроз ону гужву омладине која је ту направила своје корзо. Гурали га, мували по оном уз-ном троћбару док се њему не досади па поче и он да се гур. Али га сада дохватише на мин-дрос неки младићи и почеше да му добацују:

- Оће чича пилетине.
- Шта ћеш међу омладином?
- Уа, матора кртијо.

Јадан Пера је ишао као кроз шибу и, најзад, побеђен, скреле у једну побочну улицу и кука-вички побеже.

Напаст ова данашња деца.

ЧЕТВРТАК, 5 НОВЕМБРА

Сакупљали неки добри људи прилоге на Каленићевом Гувну за једног болесног радника. Али запињало. Сваки се изговарао на кризу, скупћу, рђаве послове итд.

А не прође дан да се из неке од оних кафана и бифе-а на Чу-бури и Каленићевом Гувну не чује песма и весеље. Лумпују и веселе се ти исти људи, који се жале на кризу и рђаве послове.

Има свега две могућности. И-ли лажу кад кажу да немају или лумпују из дерта. Али, онај ко-ме не иде добро и не помишља на песму и музику. Бар тако из-гледа сваком ко логично мисли. Биће да још има таквих који не могу да се одрекну од својих навика и комфора.

Оптимиста

Један господин враћа се са пута и сусрећа свога слугу Са-ву. Здраво Саво, здраво, како! Како, је ли све у реду од мога отсуства?

— Па јесте господине. Све је добро, само нам је кер цркао. Е, а од чега? Па прејео се ме-са. А каквог меса, Саво? Та од парадоса. Шта парадоси су у-гинули, а од чега побогу? Па пре-кинули се вукући воду целу ноћ. А зашто су вукли воду? Па кад смо, брате, гасили велики пожар на салашу. Шта, наопако, велики салаш изгорео? А од чега, Саво, брате, говори, говори. Па упа-ли се од свеће, господине. Од какве свеће, човек! Па што је горела када је ваша мајка, стара госпођа, умрла. Шта? Мајка умр-ла, Господе Боже! А од чега? Па трефио је шлог када је чула да је ваша госпођа побегла са је-дним младим господином.

Тешка увреда

Лондонски „Дејли Мирор“ пре-бапује енглеској влади, обичај, што неки пут све рескира, а не-ки пут ништа.

То не ради прави коцкар. На овај чланак, Черчил је упу-тио протест сматрајући да овај чланак вређа директно њега. Још до сада му нико није рекао да он није прави коцкар.

- Молим вас две карте.
- За „Зону Замфиревог“ упи-та благајник.
- Јок брате, за мена и моју жену.

ПЕТАК, 6 НОВЕМБРА

Ућох у „шестицу“, али ме са-бише код самих врата. Трамвај поће а за њега се закачило са свих страна, па изгледа окићен као за Врбицу.

Један шврћа од десетак година ухватио се натраг за онај снос од прозора и виси. Ноге му лан-дарају па сваки час чекам да па-дне.

И сам имам деце (а пре неки дан читао сам како је на трам-вају погинуо син — јединац) па промолим главу кроз прозор (ко-ји је, узгред буде речено био разбијен и викнем дечку да си-лази. Он ми се исплази и ја га почнем грдити што не слуша, а једна жена каже:

— Ова госпођа би нас побила кад би могла. Сад му и ово дете смета...

Од ове и оволике демагогије може само штете да имамо и то највише они који се њоме, без никакве потребе, служе...

СУБОТА, 7 НОВЕМБРА

Један наш комшија, велики га-зда иначе, држи служавку. Док је била здрава ишло је све у ре-ду али, за њену несрећу, она се разболе од бубрега и пошто у-ред нема где да је смести за њу треба да се стара њен газда. О-на, јадница треба да пије само млеко и држи најстрожију дије-ту, па зато је одбила да једе пасуљ, али њен газда се на то наљути и моментално је отказа.

— Сад ћу ја да јој месим ми-лихброт. Нек иде у село па нек је тамо лече. Моја кућа није болница...

И најурн девојку, која је из-беглица и нема никога свога. И-наче је овај хумани газда, прет-седник једнога хуманог друштва. То се зове теорија и пракса.

Своски чувар пита неког деч-ка: — Да ли знаш, чија је ова крава и чије теле?
— Чија је крава не знам, али знам чије је теле.
— Чије?
— Ове краве.

Модерно просјачење

Чује се куцање и служавка с-твара врата. Једна средовечна жена моли за милостињу.
— Дајте парче хлеба!
— Немамо.
— Дајте ми 10 динара!
— Гле!!!
— Онда ми дајте бар куповну књижицу.

Лекар: Дишите дубоко и реци-те трипут: четрдесет три.
Пацијент: [по занимању књиго-вођа] Сто двадесет девет.

Снашла се

Жали се један Београђанин — тазе земљорадник својој младој жени:

— Замисли, молим те, птице су ми у башти све уништиле.

— Знаш шта драги, купи ми нови шешир, а стари ћемо оста-вити у башти као страшило за птице.

Ж

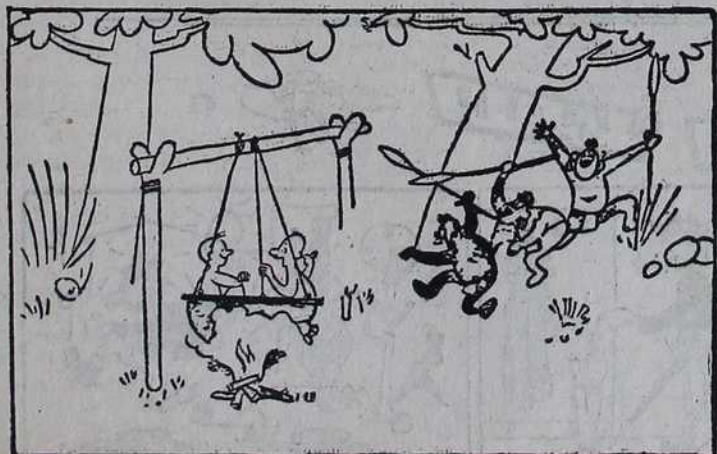
Трезни људи

— Шта би урадио да те жена види таквог!
— Напио би се!...

Сатератске БОДЉЕ Цонејсна успаванка

У цекојском оку суза Десиће се неки квар Јер нестаје већ пауза Па престаје њихов ћар Ал' препун је њихов чанак Па им прија зимски санак

— Врло пажљиво од вас, што сте нам после дугог и напорног пута кроз прашуму спремиле топло купатило.

— Судија: Како сте смели из-злога украдете овај часовник.

Нод ленера

Пацијент: — Ужасне болове имам у стомаку господине доктр-ре. Шта ми препоручујете?
Лекар (после прегледа): — Оз-биљна ствар. Слепо црево. Мо-рате хитно на операцију.
Пацијент: — Аух побогу! Зар опет! Па ја се лани оперисах од њега; значи већ никло друго.

Тешке успомене

— Зашто сте тако тужни!
— Зато што ми се удавила же-на.
— Па ви сте се после ожени-ли младом женом.
— Да, али она не воли да се купа.

САПОРЕМЕНА Мира

Тајној кладоници

Мешај кође, сто пут рекли Да утеше групу ову Што живи у нади Ал', кад год су трке секли Увек био у талону Баш, који се кладн!

— Ја сам је пољубио, тада је дошао он и ја сам овде!

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Пише у лексикону

Он: — Погледај само овде у лексикону стоји: »Ваза је суд за држање цвећа а не предмет, који се баца другоме о главу.

Изјаве захвалности

Познати београдски кућевласник из Кнез Михаилове улице, овим се најтоплије захваљује неким београдским новинарима, што су га потсетили да још није дао никакав прилог, за хумане сврхе. Чим средим биланс од мојих 15 палата, а то ће бити после Нове Године, месец не знам тачно да кажем, али свакако у току идућих 12 месеци, па ако ми остане нешто од чистог прихода, спреман сам да се жртвујем — са целом стотком.

— Да ли бисте ми могли рећи на коме месту има највише риба?
— На пијаци.

Техничке вести

Београдска општина — даје у закуп 2 плаца код полазне станице јединице и шесте трамваја. Закупац има право да подигне за путнике који чекају трамвај, бараке и да наплаћује улаз. Закупац неће смети продавати јака пића, сем шумадског чаја и клековаче.

Тошке о својим суграђанима

Ми од куде Лесковац свуда смо први човечи. Ако је за пијење, туј смо, ако је за јадење опет ми, ако је за цампирл'к ми а ако је за кавалерство никие неје какој ми Лесковчани. Ето, читаја сам у газетке да су у Београду скупљали за зимску помоћ и први одврзоше касу нашинци од куде Лесковац и то два кома-та Владе. Оно јес да су то човечи од акцију што сас свој труд и работење изагоше на селамет и посташе понајпрви болтације и индустријалци. Али бре дису друге јагуриде што напрајише паре с рука работу а с'г се завукују под сукњу на куде домакицу и салте кукају на бреспарницу.

— А овија наши не попускају. Ако је за кошију, лесковачки коњи понајубави, ако је за луксузи-нашинци су опе туј, ако је за диферације опет ми, па шта ћеш више Зар несмо ми понајболи човечи. Кад питујеш за кебапчки и слезину, сваки ти вика: дај бре лесковачки, ако је за Геневе-ве и трепетљике, сваки ти иска од куде Лесковац због зашто је наша роба от цврст калибар и понајдурашина. Оно јес да многе јагуриде оће да се с нас ороде због мирази и мулећину ал тај воз не мош да улезне због зашто је на куде Лесковац вешта вештина, Затој и ја, никуд не мицам од куде Лесковац и ако ме зивкаше на куде Берлиград, али ја не трзам на удицу. Знаје си

Спор Централe за ко-жу са београдским хирурзима

Давно очекивани спор између београдских хирурга с једне стране и централе за кожу с друге стране, напокон је избио свом својом силином.

И поред старих прописа Централe за кожу и понављаних опомена београдски хирурзи су се оглушили о прописе централе и радили свој стари посао с кожом — без одобрења Централe.

Пошто је овај бесправан посао дојадио Централe, она је поднела тужбу суду против хирурга.

Тужба углавном окривљује познате београдске хирурге др. Костића, његовог асистента Казмина као и дра Самарцију и Д-ра Божића из Б. Т. О. наводећи да су они гресисти и као такви радили на велико са кожом — сви без одобрења Цен-

трале за кожу. Остале хирурге, детаљисте — Централe тражи да се казне укором.

Тужба наводи да је професор Костић до сада употребио око 500 фуси коже, а за Д-ра Самарцију каже да се он налази на путу да достигне д-ра Костића у потрошњи коже.

У својој одбрани професор Костић је навео да је

Најпоузданије обавештење

Разговарају две пријатељице. Једна се жали другој како њена собарица облачи њене комбинезоне.

— Па добро како си сазнала да твоја собарица носи твоје скупоцене комбинезоне? — пита је њена пријатељица.

— Муж ми је казао. Видео је на њој мој комбинезон...

— Келнер, чекам већ пола сата на моју шницлу.
— Хвала, господине. Кад би сви гости били стрпљиви као ви, дапо би се живети.

СКУПОЋА

Два лопова разговарају:
— Баш су тешка времена. Данас човек за хиљаду динара не може скоро ништа да добије!
— Вараш се, пријатељу. Ја сам добио шест месеци затвора.

Мираз

Срела се два пријатеља и разговарају:
— Честитам! Чуо сам да си се добро оженио. Рекоше ми да си добио шест стотина хиљада.
— Само пет стотина.
— Јесу ли ти их исплатили пре свадбе?
— Е, да сам их добио пре свадбе, не би свадбе ни било.

Ташт долази у госте

Жена: — Мама пише да ће доћи идуће недеље, на осам дана, а треба да јој пошаљемо путни трошак.
Муж: — Ево ти новац и купи јој карту за одлазак и повратак.

— Укице, сањао сам да си ми дао банку.
— Е, па кад је тако, онда је задржи за себе.

Зна шта хоће

— А јел, господине, знаш ли где има она бунда од сребру лисицу!
— А шта ће ти то, снашо!
— Како шта ће ми, па да је купим.

ЛОПОВИ И РЕВНОСНИ ЧУВАЈИ

ШИРЕНА СТРАНА

Сваке жене прича

Кратак роман

Глава I

Био једном један царевих богат и леп. То јест, управо он и није био царевих, већ човек двадесетог века. Што се пак тиче богатства, историја стварно то може примити као истину, захваљујући чињеници да је он био шверцер. Такође и са лепотом је ствар у реду, пошто је наш јунак имао дивно одело, без иједне закрпе, ципеле са дуплим ђоновима који су били украшени плочицама од месинга и слатке, мале брчиће — производ природе и црне оловке.

Једном, тако наш царевих (нека се тако зове до краја ове приче) путујући у луксузним кочијама са дванаест цилиндера, сврати у једну крчму дочекан фанфарама модерног цеза.

Случај је хтео да се Амор нашали с њим, кад је овај угледао дивну принцезу у деколтираној, свиленој хаљини и са упаљеном цигаретом у наשמинканим устима. Он учини дубок реверанс, кратко климнувши главом, а она мрдну обрвима и после нацртаним обрвама и — Амор је имао две стреле мање у свом тоболцу.

Глава II

Месец је сијао, руже су мирисале, они се држаху за руке.

— Да ли ме волиш драга? — упита он.

Она поцрвене испод дебелог слоја пудера и ружа и стидљиво промуца:

— Да.

Он је притиште на груди свог фазонираног капута.

Глава III

У раскошној одаји царевиховог дворца, који му је доносио добру ренту, славила се свадба. Многе зидне биљке, са много вати, осветљаваху дворану игра-

јући се са сенкама пијаних сватова, и док је напољу беснела олуја, праћена пахуљицама снега, у дворцу букташе камини кога људи данас зову радијатором.

Веселе је било у пуном јеку. Свако громко „живели младенци“ избачено из понеког грла, било је праћено убацивањем (наравно, опет, у грло) вина и других ђаконија. А они, младенци? Пливали су у срећи.

Глава IV

Дође пролеће. Царевих је хитним послом морао да отпутује у други град. Упреже у своје кочије 15 литара бензина, пољуби принцезу заплака и пође у другу кнежевину.

Глава V

У луксузно намештеној соби седео је царевих заваљен у мекану наслоњачу и сањарио, будан, о својој принцези.

Из мисли га трже звук донга. То и није био прави гонг већ електрично звонце. Царевих отвори очи, избаци псовку, за коју нису знали у доба царевиха и устаде да види ко је. Слуга му пружи пергамент послат по најбржем гласнику — телеграфу.

Садржина телеграма потсети га на двадесети век.

Твоја те жена вара.

Један пријатељ.

Глава VI

Последња глава, која је уједно и епилог овог романа, завршила се у дворцу правде пред кнезом, односно, у Духовном суду пред судијом.

Наравно, то поглавље не можемо овде прочитати, јер је оно укупано у досије истога суда а неприступачно обичном смртнику.

Свадба је заиста и прослављена у прву недељу, по овој необичној веридби.

Лунавство Марк Твена

Амерички хуморист Марк Твен волео је у млађим годинама да са чашом у руци поздравује у крчми свитање новог дана. Грађани малога места, у коме је Твен дуго живео, много су га због тога задикивали.

Једне вечери појави се Марк Твен у омиљеној крчми с малим кофером у руци.

— Мистер Твен, куда то путујете? упиташе га пријатељи.

— На путујем никуд, али због ових проклетих малограђана морам да носим кофере изјутра кад се враћам кући. Нека мисле да долазим са железничке станице! одговори им Твен.

Гетеов кувар

Гетеов кувар украде једног дана рибу, сакри је испод огртача и оде у варош да је однесе својој пријатељици. Како је огртач био кратак, а риба дугачка, то јој се видео реп. Спази то Гете са прозора и викну кувару:

— Хеј, пријатељу!

— Изволите, господине!

— Заповедам ти да други пут узмеш или мању рибу или дужи огртач. А сад иди куда си пошао!

— И ову слику насликао је ваш син!

— То још није ништа; најгоре је то што се оженио својим моделом!

БОЉА КЛЕТВА

Дошао поп једном домаћину на ручак. За време ручка приђе кокош трпези и кључну у хлеб. Домаћин је потера:

— Иш, кобач те изео!

На то ће поп:

— Не говори тако, него: поп те изео!

У том приђе трпези мачка и хтеде шапом да дохвати хлеб. Домаћиново дете, које је седело недалеко од трпезе, повика:

— Пис, изео те поп!

— Зашто сте стали поново у ред!

— Па попушио сам већ десет комада које сам први пут добио.

Моцарт и млади музичар

Сувише младе таленте Моцарт је нерадо протежирао. Једном је био примеран да слуша свирање четрнаестогодишњег дечка, који му је рекао:

— Ја бих желео да напишем неку самосталну композицију. Реците ми како се то ради.

Моцарт му одговори:

— За такав рад потребна вам је спрема, а осим тога и да мало порастете....

Али ви сте, маестро, писали самостално кад сте били још млађи!

— Да, али ја никог нисам питао како се то ради!

Бизмаркова женидба

О веридби великог немачког државника постоји ова анегдота: Своју будућу супругу Јохану фон Путкамор Бизмарк је први пут срео на једном балу, заљубио се у њу и одмах, у себи, створио одлуку за женидбу. Никад ни у чему он се није колебао или оклевао. Зато су, свакако, и Јоханини родитељи убрзо

— Дали сте ми сто динара да ћутим. Зар не би било боље да сте отишли у биоскоп.

— Милкице, кажи »драгичка« мами је рода донела још једну бебу.

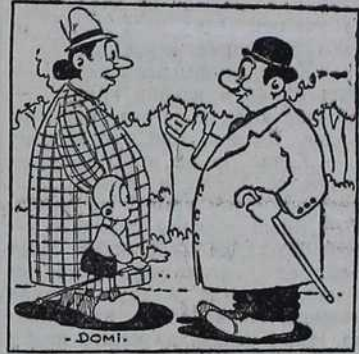
— Слушај тата, с обзиром на данашње време, ти и мама би могли удесити да вас рода више не посећује.

Стручно

— С овим су вас Рембрантом намагарчили. Та слика не може бити стара ни педесет година.

— Сасвим свеједно, главно је да је прави Рембрант.

ЛИЧИ НА ЊУ

— Јелте да мој син личи много на мене!

— Не очајавајте, госпођо, због тога. Временом се дете може и пролепшати.

ЗЛОБА МЕЂУ ПАЛАНАЧКИМ ТОРОКУШАМА

— Хоћете ли да постанете претседница алапача? Место је празно.

— Празно? Да нисте случајно ви дали оставку?

— Олга, погледај, зар мој мали слатки Миле није плунути отац?

— Да, дешавају се понекад и таква чуда!

Прича о лопову

— Замисли Миле, ја увучем руку у твој џеп и извучем банку. Шта би у том случају ја био!

Преслишавање

— Кад кажем »била сам лепа«, које је то време?

— Па сигурно прошло време.

— Свака жена увек тврди да све зна.

— То није тачно. Моја, на пример двадесет година већ тврди да не зна зашто је пошла за мене.

— Јеси ли читала у новинама како су у неком месту нашли помомљено посуђе од пре 2000 година?

— Ах, да, те служавке увек су биле исте!

МЕЂУ ПЕВАЧИМА

— Страшно је то кад човек примети да је изгубио глас.

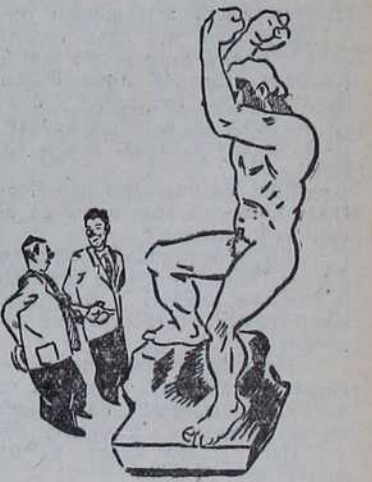
— Али је још страшније кад пева а то не примети.

ДОБРО ЈЕ ПОЗНАЈЕ

— Јоцо, погледај, како је дивно звездано небо!

— Колико кошта!...

— Ова је статуа од Микеланђела.

— Говорите глупости! Ово је од камена.

Главни уредник: Теодор Докић.

Власник и издавач »Просветна заједница« а. д.

Телефон редакције: 25-681. Штампа: Штампарја »ЛУЧ«.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

— Сматрам да је нетачно тврђење да вегетаријанска храна чини човека витким јер, молим вас, слон је вегетаријанац.

Београдска козерија

За дуван насушни

— Хеј, па добрана!... Све се главе померају, извирују из реда, а погледи и псовке су већ упућени прозорчету дуванинице.

— Та пустите човека! — труди се један чичица. — Зар не видите да има дрвену ногу?! — Морје шта „дрвену ногу“... — један ће из гомиле. — Шта хватају ти стално на своје дрвене ноге?! Тим боље ако су дрвене, барем не боде од стајања, а зими још и не зебу.

— Овако ми! — објасни он смештећи се задовољно. — Немамо право на цигарете, али чекамо на пикавце. А овде их доста има, јер се у реду пред дуваницином највише пуши.

— Стадох једнога дана у ред после четири сата, само да бих чуо шта жене причају. А свашта ту може да се чује.

— Е, моја драга! — каже једна. — Зар мислиш да би у Америци могло ово да задеси нас жене?! Шта мислиш, да би Рузвелтовица допустила овако шта?!

— У то се зачу ларма из предњих редова.

— Шта? Нема више дувана?! — Потражите пасош за Америку! — обратих се мојим сусеткама.

— Оне ме само погледаше „по женски“ и ред се разиђе...

Како мали ПЕРИЦА замисли.. пријатељску утакмицу

Лета радости

— Сервус Ранко! — срдачно ослови Коста, богати индустријалац, свога школског друга Ранка кога није видео већ неколико година.

— Здраво, Коле! Како си? — отпоздрави Ранко, крупан и наочит човек, елегантно одевен, са жутом ташном под мишком — и седа поред Косте.

— Па тако, петљам се! Имам много посла око фабрике, али се животиари, — одговори Коста и виче келнеру: Једну криглу.

Ранко попи пиво и оде од стола у сусрет једном лепом и нежном младићу, који се врло учтиво јави Кости. Дуго су они нешто шапутали, а кад се Ранко врати столу, Коста га упита:

— Откуд познајеш ову мушку фрајлу?

— Пословно! — одговори Ранко. Али, брате, зашто га ти зовеш мушка фрајла. Доктор, богат и леп, има много успеха код жена.

— Баш због тога! Досади ми љубазношћу а ја знам да се мота око моје Бебе. Ал' она га и не гледа! Досадан јој! Баш ми јуче каже:

— Вала што је овај доктор Аца гњаватор, то нема нигде! Али оставимо њега. Причај ти мени чиме се сад бавиш.

— Најзад сам нашао посао који ми одговара — одушеви се Ранко.

— Е, а шта је то? — пита радознано Коста и крвнички погледа једнога проседог господина у бунди, који прође поред њиховог стола. У томе Ранко скочи и приђе господину у бунди и поче са њиме ћућорити. Када се врати столу, Коста му рече:

— Бре! Ти познајеш цео Београд. Какве ти везе имаш са овим уображенком?

— Ко уображенко? Господин Стева? Па то је највећи кавалер и најбољи адвокат у Београду. Клијенти му све београдске лепотице.

— Море какве лепотице: Бабускере и уседелице. Због њих се колмује и пудерише па мирише на пет метара на колоњску воду. Него остави Стеву, па ми причај шта радиш.

— Ја сам приватни детектив — вели Ранко поносно. Замисли, у мојим рукама, односно у мојој ташни, леже толике тајне. Част многих београдских породица, мир у браку, све то зависи од мене.

— Хм, хм, баш добар посао и интересантан, али ризичан брате — вели Коста. Може неко да те изударе што га шпијунираш.

— Било је и тога, али ја знам бокс, а право да ти кажем и чувам се. Код мене је најважни-

ја ствар: дискреција. Ето баш сад имам један интересантан предмет. Кад пукне има да заталаса Београд.

— Келнер, још две кригле — поручише Коста па се обрати Ранку: А да ли би хтео мени да учиниш једну услугу. Ал' онако другарски, искрено.

— Хоћу, брате, како не би! — вели Ранко и искапи криглу.

— Не знам који ми је ђаво баш сам жедан. Келнер, још две кригле.

— Хвала, ја не могу више — брани се Коста и Ранко попи сам још једну криглу на испак.

— Знаш у чему је ствар — поче Коста да му шапуће. Моја Беба се у последње време повукла, не иде у друштво, све манише. Нервозна је, нестрпљива. Имам утисак да нешто није у реду.

— Добро брате, само ја твоју жену не познајем. Мораш ме дискретно упознати са њоме, а остало је моја брига. Келнер, још једну криглу.

— Није потребно да те упознајем. Јер она има добро око и чуваће се од тебе. Него ја имам њену слику. Верна је и разговетна. То је за тебе, Шерлока Холмса, довољно. Ево да видиш. При тим речима извади слику из чепа и даде је Ранку.

Кад овај виде слику, забезекну се па како је већ био напит, он прасну у грохотан, необуздан смех.

— Ха, ха, ха... смејао се он да се цела кафана орила.

— Шта ти је будало? Видиш да нас гледа цео свет.

— Кад би знао како је ово смешно, смејао би се и ти, или бар плакао. Келнер, још једну криглу.

— А шта је то тако смешно? — инсистирао је Коста.

— Вала, кад си баш радознао, да ти кажем — насмеја се Ранко, па поручи још једну криглу. Ево у чему је ствар. Ти си, брате, шести који захтева од мене да пратим ову лепу жену. Коста се зграну, а Ранко настави:

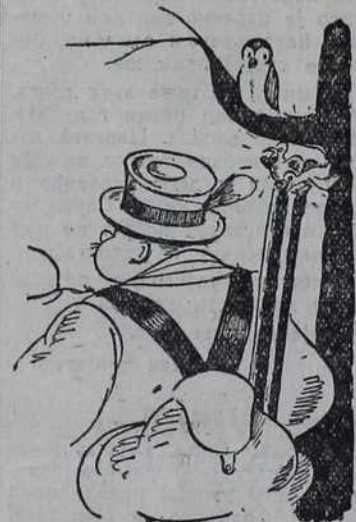
— Ево, прво, Ђока, инжињер, дао ми ову слику. Онда Милан банкар дао ми ову слику, а Ика рентнијер ову. Онда ми доктор Аца дао ову, Стева адвокат мало пре ову, а ти сад ову. И гледај, све су слике исте, иста поза, исти фотограф. Кажи ти мени у колико се примерака фотографише твоја Беба јер то ће ми олакшати рад и ухођење.

Коста не рече ни речи, већ само викну:

— Келнер! Плати!...

— Зашто је кафеција тако утучен? Да му није ко умро?

— Не, али његовом најбољем госту лекар је забранио да пије.

— Шта радите вас двоје ту!
— Отац моје веренице не дозвољава да се венчамо — па хоћемо да умремо!...

ОПРЕЗНОСТ

Чувени адвокат, који је са успехом бранио свог клијента, тако да је овај најзад ослобођен, рече судији, напуштајући судницу:

— Бићу вам веома захвалан, ако мога клијента пустите на слободу тек сутра.

— А зашто?

— Касно је, улица до мог стана пуста је и мрачна, а мој клијент зна, да имам при себи доста новаца.

На часну реч

— Часна реч, госпоћице, откасам вас први пут видео, нити спавам, нити пушим, нити гледам.

— А кад сте ме први пут видели?

— Пре 5 минута.

СВЕ ПОСКУПИЛО

— Имате ли књигу »Борба против скупоће« која кошта 30 динара?

— Имамо, сад је цена повишена на 50 динара.

Врачара: — Из ове црте на вашој руци видим, да ћете добити младог богатог и лепог мужа...

Дама: — А може ли се видети када ћу се ослободити свог првог мужа?

Недеља по подне. Породица се спрема да изађе у шетњу, а мали Ђура прилази мами и рече: мамице, не заборави да понесеш бонбоне, ако ја на улици случајно почнем да плачем.

ТО ЋЕ БОЉЕ ДЕЛОВАТИ

— Сретство за спавање које сте ми продали, уопште није деловало. Нисам ни тренуо.

— Како би онда било да вам уместо тога, дам прахак за бувелл!

Последња реч

— Тата решио сам све укрштене речи само ми фали последња реч.

— Иди питај маму она увек има последњу реч.

— Тата, рекла ми је мама да одмах дођеш кући; зове мали Перица свога оца из комшилукана...

— Шта хоће?

— Шта тражи она од тебе то не знам, али да ћеш ти добити као увек од ње, то је више него сигурно.

Жена: — Реци ми, шта да радим? Верица је прогутала шибиче!

Муж (професор): — Узми мој упаљач!

Бодљикаве истине

Ватру у срцу производи дим у глави.

Жена без љупкости исто је што и цвет без мириса.

Жена више воли да има макар и старог мужа него ли стару тоалету.

Пробитачније је чупнути тигра за реп него рећи жени да јој нов шешир не стоји лепо.

Па ипак се често уверимо да је жена слична здрављу за чију вредност тек онда сазнамо — кад га изгубимо.

Надутост је достојанство људи — који немају достојанства.

По неко дотле сања о срећи, док је најзад не — преспавана.

Покашто се мора говорити, јер би се ћутањем казало премного.

Има људи који се прво дуго размишљају док не — тресну неку бесмислицу.

Има у животу понека тако лепа будулаштина — да је човек и по двапут учини.

Аутосугестија

Један несрећник, који је много патио од несанице отишао је једном овдашњем специјалисти да га пита да ли му може дати какав лек против несанице.

Лекар га прегледао и рекао:

— Вратите се мирно кући, пријатељу. Кад будете легли у постељу реците себи неколико пута и то гласно: »Ја ћу добро спавати, ја ћу добро спавати!«.

Болесник је потом отишао у свој хотел. Кад је пала ноћ, отпочео је да виче из свог кревета: »Ја ћу добро спавати, ја ћу добро спавати!«.

Сан није никако долазио. Пола ноћи несрећник је понављао тај узвик да би себи сугерирао сан. Тада је неки господин из суседне собе, доведен до очајања, дошао на врата свога суседа и дрекнуо огорчено:

— Ви ћете се ваљда успавати, господине, али шта ћу ја да радим ако се не будете ућутали у току целе ноћи!...

Бодликава козерица

Баш су кирајџије у малеру. Од када је света и век, дан сеобе, први новембар, праћен је кишом и влагом, а ове године сунце умиљно сија нико се не сели. Просто да човек пукне од муке... Али! да видиш чуда: овога првог новембра више су се јели од секирације кућевласници, него кирајџије. Јер нема данас гезде од куће који живи у пријатељству са кирајџијама, па сваки има само једну жељу: да кирајџији откаже. Ал' баш то не може, јер закон штити све кирајџије и то је главни разлог што кућевласници не могу кирајџије да виде очима. Баш јуче ми се жали један кућевласник:

— Е, брате, дошло ми да упалим ову моју страћару. Замисли подићнеш кућу, удесиш је по твоје жефи а у кућу ти се усели неки нампор. Рецимо професор у пензији, а име му Рака. Запати кокошке, у подруму држи ћурке, цепка дрва на бетону, у кујни а кад му приметити, он ти, као преко батине, одговара: — Шта ми можеш! Штита ме закон, а кирију плаћам поштено. И, престане да ти се јавља, а

његов синчић од дванаест година, ухвати твоју мачку и веже јој канту за реп и она јадница трчи по ходнику а канта тандрче ли, тандрче.

Шта је најгоре имаш кирајџију који ти нуди другу цену а први новембар на прагу, а ти опет не можеш да му откажеш. Просто да човек пресвисне."

И јесте, вала, да је то горко, али није лакше ни берберима који не могу своју робу да продају испод тезге, већ мора да се држе тарифе. Јер бријање и шишање не може да се сакрије и скупље прода већ се, по природи посла, мора да ради јавно.

Зато кућевласнике и бербере морамо уврстити у календар као мученике и све их обележити црвеним словом. И замислите како ће онда лепо изгледати календар наших унука и праунука. Рецимо Свети Мита кућевласник или свети Јоца, „брица"... Неће Свети Синод а било би вала право и то тако удесити да кућевласнички мученици падају 1 новембра и 1 маја, а берберски суботом...

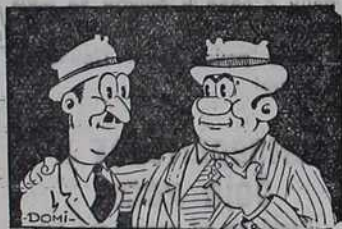
Циле.

Сеоба

Једном богаташу, чија се вила налазила у близини двеју ковачница, досади да слуша даноноћно ударање чекића, позва коваче и замоли их да бар ноћу не раде. Мајстори нису хтели ни да чују и богаташ им, најзад обећа да ће их богато наградити ако се преселе. Ковачи пристадоше, а богаташ их позва на гозбу. Кад их је добро почастео и дао награде, богаташ их запита:

— Шта сте решили, где ћете да преселите ваше радионице?
— Преселићемо се ја у његову, а он у моју радњу, одговорише у глас ковачи.

Чудновато

— Ви имате једног брата!
— Да једнога.
— Само једног!
— Па да, само једног.
— Чудновато! Ономад сам питао то исто вашу рођену сестру и она ми је одговорила да има два...

За се љавда заговори

У једном селу ковач у свађи убије човека. Суд га осуди на смрт, а цело село подиже се и замоли судију да измени осуду.
— Ковач је потребан селу, јер ко ће нам оправљати алат и поткивати стоку, рече сеоски кнез.
— То је немогућно, људи, одговори судија. Правда мора да буде задовољена.
На то сеоски старешина добаца:
— Ако баш мора да буде, обесите једног бакалина, јер имамо двојицу у селу.

Кирајџија: — Погледајте, соба је тако влажна, да печурке по зидовима расту!

Кућевласник: — А шта бисте ви хтели, не мислите ваљда да ће вам за ту месечну кирију банане по зидовима расти?

Болничар: — Господине докторе, ако желите да извршите секцију... леш је ту...

Лекар: — Нека уђе.

Он: — Да ли су вас моји стихови бацали у лепе снове?

Она: — Наравно, јер кадгод их читам, ја одмах заспим.

Два младића улазе у воз и одмах отварају прозоре. Један старији господин им каже:

— Затворите прозоре, напољу је хладно.

Један од њих затвори прозоре и обраћа се старом господину:

— Мислите ли да је напољу сада топлије?

Адвокат: — Ако желите да чујете, дајем вам своју поштену реч.

Клијент: — Не, не, хтео бих да чујем ваш савет као адвоката.

Дође Цига код попа и замоли за брашно. Поп му обећа да ће му дати, ако се научи крстити: »У име Оца, Сина и св. Духа амина«.

Кроз пар дана врати се цига попу, а овај га упита: »Да чујемо како си научио«. Цига рече: »У име Оца и Св. Духа, амина«. Поп га упита:

— А Сина си заборавио — »Нисам, — рече Цига, — ено га код врата, чека с врећом за брашно«.

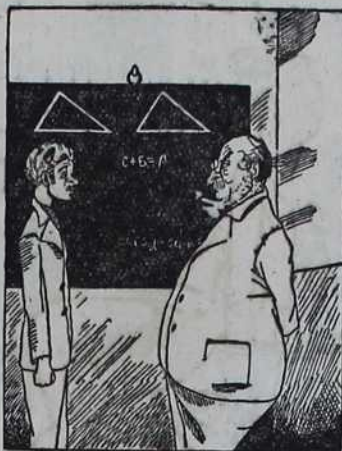
— О —

Стеви — Ако продужиш да заводиш тако ревносно девојке, остаће Палилулци без девојака. Немам ништа против, забављај се са девојкама, али дај да се и други забављају.

Монденки

Без вечерње шминке
И париског ружа
Ружна си, без кринке
Залуд тражиш мужа
Познају те добра
Сви као злу пару
Нико неће квочку!
Јелову и стару.

Логично

— Докажите да су ова два троугла подударна.

— Забога, господине професоре, или су подударна и онда није потребно да вам то докажем, или нису подударна и онда је опет свако доказивање бесмислено.

Етажној својини

Био оглас ових дана
Продаје се изидана
Палата етажна
Ал' питања важна
Иду са свих страна:
Ако газда првог спрата
Због лудила ил' ината
Свој цео спрат збрише
Дал' ће и спрагове више
Он сасвим да ућурише.

Поводом наредбе за прелаз преко улице

— Ма шта се то десило!

— Ето, човек гледао три корака на леву страну а с десне га прегазно ауто.

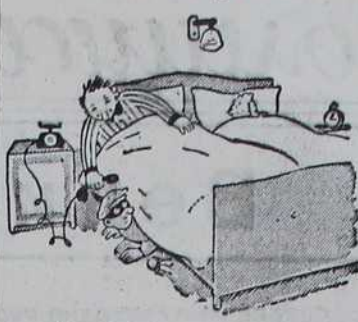
Први клијент

Адвокатску канцеларију отворио је др. Никола Мишић. То је сматрао почетком живота, почетком каријере и другим рађањем, како се он песнички изражавао. Оглас у новинама већ је дао. На вратима је прибио таблу, красну таблу. Чиновника још нема, али ће бити и др. Мишић је већ у духу чуо како лупају писаће машине, како чиновници шапућу...

Чекао је данас првога клијента. Свога клијента! Ко ли ће то бити! Извесно неки тежак процес од кога су све колеге већ дигли руке. Али он ће успети. Најглавније је да ми клијент процес повери. Зато га ваља импресионирати. Да се клијент преда свом душом.

Др. Никола Мишић је шетао по соби и чекао клијента. Разгледао је намештај, сређивао, телефон намештао на столу, натрпао много старих аката — претрпан је послом. Нестрпљив је... — Напред — дрекнуо је просто кад је чуо куцање. Ту је дакле. Улази младић с некаквим кофем.

Изненађење

— Молим!
— Вас траже господине.

Комунална

храника

ПОСЛЕДЊИ МОХИКАНАЦ

Страћара у којој се налазило кафана „Два Сокола“ најдуже је изврдала свима опасностима као што су: регулација, експропријација и нивелација. Најзад је и она долијала. Пала је као жртва комуникације.

НОВА КЛИМАТСКА МЕСТА

Пошто Београђани не воле уређене паркове, већ неулепшану природу, највише шетача одлази у: Врчин, Умчаре, Железник, Жарково, Обреновац, Кнежевац и Липовицу. Зато би сва ова места требало прогласити као климатска да би подвоз био у пола цене.

КАД ЧОВЕК СЕЦУЛЕ НА ФАВОРИТА...

— Реци ми Мито која ти је то »луткица«? Целу ноћ си са њом и о њој говорио.

— То је... овај... знаш грло на које сам се јуче на тркама кладио...

— Али чудновато је да те то исто грло, малочес звало на телефон и распитивало се за твоје здравље...

Питалице

Питао побратим побратима: »Јели боље оставити сину имање да живи или ништа!«

— Ни злом остављај ни доброме стеци.

Срећа срећне брзо у мекуштува баца.

На муци се само познају јунаци.

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

Јеси ли убио (упио) мастило? Море не слушај више лондонску радио станицу (станицу). Веља узме књигу да је рита (чита).

Све сам цигарете порушио (попушио) које сам данас добио.

Мама рече малом Перици: »Ти би поцелао панталоне па да су и од грожђа (гвожђа).

Господин Марковић је навикао само на зоље (боље). Мислећи да ће тиме да се излечи, он пусти кијавицу (пијавицу) да му сише крв.

Госпођо, имате ли црва (дрва) за сечење.

Гром (бром) је најбоље сретство за умиривање живаца.

Јовици је изашао сир (чир) на левој руци.

Причекајте још мало господина јер се још увек дере (пере).

ТУК НА ЛУК

Муж: — Савршено си спремила овога зеца. Да ли си збиља сама кувала?

Жена: — А да ли је тебе питам јеси ли га сам уловио?

ЈЕДИНО РЕШЕЊЕ

Пошто гурњави на трамвајима нема лека, трамвајџије моле Бога да падне велики снег који би прекинуо саобраћај и тиме им дао прилике да се мало одморе.

НЕПРЕДВИЂЕНА ПРОМЕНА

На једној малоградској позорници Средње Немачке давао се из године у годину о Шилеровом рођендану, »Виљем Тел«. Сматрало се да таквим претставма треба да присуствује сваки добар грађанин.

Тако је опет једном о Шилеровом рођендану седео стари саветник Л. у својој ложи, као и увек у оваквој прилици. Али овога пута се из непредвиђених разлога давала »Валенштајнова смрт«. Када је у петом чину убица са гласним убојним покликом наслупо на војсковођу и зарео му нож у тело, од ларме се и саветник пренуо из полудремежа и обратио се зачуђен својој жени:

»Одакле сад одједаред ова промена?! Већ десет година Виљем Тел убија сам тога ниткова и сад...«

ШТА МУ ЈЕ ДОСАДНО?

— Бога ти зар теби није досадно што си тако дебео?

— Није. Само ми је досадно што ме будале то запиткују!...

Због некакве скупе гуме Миљонске пале суме Трговина гине крепка Остала је каса празна Кад се плати крупна казна Пропаст дође ал' од лепка Ко зараде тражи веће Он из своје губи вреће

Гоммисава Страна

ТЕТКА РОЈКА одговара

Лази. — Познајете једну девојку и свиђа вам се и не. Незнате шта да радите. Па ако је лепа ви јој се удварајте, а ако није — онда нађите другу која је лепа па се њој удварајте.

Марији. — Примили смо твоје песме и прочитали. Оне су толико нежне и осетљиве, да се бојимо да неће моћи издржати штампање.

Ружи. — Није свеједно волети државног чиновника или трговца. Јер чиновник сем плате не може ништа да вам пружи, а трговац може све. Може и да вас обрне, ако га ухвати у недозвољеном послу...

Лепој Марији. — Штедњак је највећи противник нежног тенз и нежних руку. Зато кувајте на решоу или немојте никако кувати.

Зазубљеној. — Стање, у коме се налазите, болесно је и као свака болест пролази. Ако је болест неизлечива онда траје дужи, али нико од тога није умро.

Студенту Трговачке академије. — Школа је потребна као лепо одело или као улазница. Са њом се улази у живот, на главна врата.

Подмлађеном. — Друга младост је као друга жена: Слађа али краткотрајна. Зато пожурите да је искористите.

Удовцу. — Кога случај извади из хладне воде а он понова, добровољно, скаче у њу, незаслужује сажалење.

Милкици и Олги. — Место калодонта можете употребити пепео од дувана пошто га, као пушачи, сигурно доста имате.

Разочараној удовици. — Жуто са прстију можете отклонити лимуновим соком или — мундштиклом. Биројте шта је јевтиније.

Двојници студената. — За те бубуљице једини је лек пустити браду — пошто оне долазе од бријања и дотеривања.

Пензионеру. — Ваш стари реуматизам једино се поуздано лечи — иловачом. Само ја не верујем да ћете ви журити да у потребите овај лек.

Вереници

— Драга, зашто сте тако бледи?

— Па ви ми ништа не говорите од чега бих могла да се зацвеним!

Велинка ради....

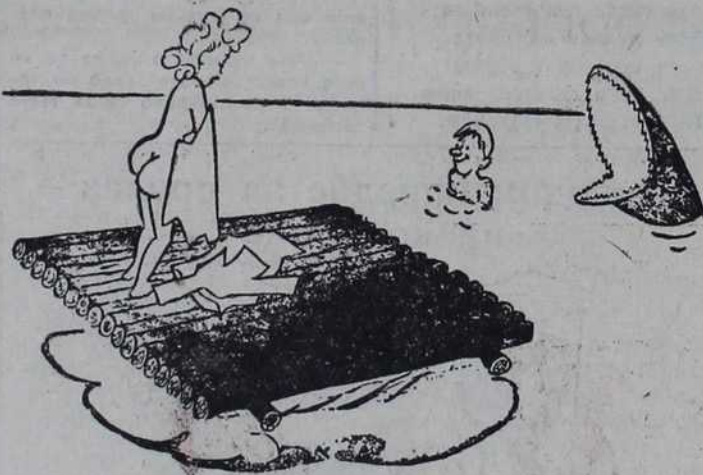

ОБЕЗБЕЂЕНА ГВОЗДЕНА РУДА У АМЕРИЦИ.
РАДИО БОСТОН:
ПОВОДОМ СКУПЉАЊА СТАРОГ ГВОЗЂА ЗА РАТНУ ИНДУСТРИЈУ, ГОСПОЂА РУЗВЕЛТ СКУПИЛА ЈЕ НЕКОЛИКО ДЕСЕТИНА КИЛА СТАРОГ ГВОЗЂА У БЕЛОЈ КУЋИ.

— Моја жена се никад не допре кад се ја доцкан вратим кући. Она само врти главом.
— Својом или твојом?

— Шта мислите, докле сме жена да задигне сукњу по киши?
— Па... тако... до... до своје тридесете године.

Излишна стидљивост

— Молим вас, загњурите се, док се ја не обучем.

Мали Перица пита мајку: — Мамице, како се познаје да је човек малокрван?

Мајка: — По томе, што је блед у лицу...

Перица: — А како се то познаје код Црнаца?

Учитељ: — Како је то, да је твојој мајци презиме Петровић, а теби Јовановић?

Ђак: — Зато — што се моја мајка по други пут удала, а ја нисам.

Госпођа (служавци): — И не заборавите да ми свакога дана доручкујемо тачно у осам часова.

Служавка: — Хвала, милостива, али ако ја понекад не стигнем на време можете доручковати и без мене.

Мајка: — Драгане, како је то могућно, да у кујни на столу има само две јабуке, а било их је пет?

— Драган: — Мамице, био је мрак, па нисам видео ове две.

— Изгледа ми да ви ни у шта не верујете?

— Ја верујем само у онџ што могу да разумем.

— Па то и ја кажем.

Професор: — Ако се увек овако будете варали у закључцима, чиме мислите да се бавите у животу?

Ђак: — Метеорологијом.

— Твој обожавацац је против брака.

— Напротив. Он ми баш саветује да се удам за неког богатљег човека.

Из високог друштва

Један професор универзитета, историчар био је познат са своје духовитости. Једном приликом позват је у такозвано високо друштво, где су га распитивали о разним стварима из његове струке.

— А шта сад читате, господине професоре? запита га једна дама.

— Нума Помпилија! — одговори брзо историчар.

— Да, то је позната ствар! рекла је дама. А како се то завршава?

— На крају се Нума ожени Помпилијом, нашали се професор.

Сви наравно прснуше у смех, само дама подиже главу:

— Па шта је то смешно? Сви се романи тако завршавају.

Тражи се младожења

Спремао се унук да иде на вашар, а његова баба, која по цео дан није ништа радила, закупи унука да и њу поведе. Жалећи се да не може да иде баба замоли унука да је понесе. Унук покуша да се одбрани, али, најзад, није имао куд, упрти бабу на леђа и оде на вашар. Тек што је стигао, а неки враголан повика:

— Еј, брата рођени, што носиш ту бабу на леђима?

— Морам, одврати унук, јер не може да иде.

— А ти је удај, па нећеш морати да је носиш.

Унук се насмеја, али баба га удари по глави и рече:

— Слушај, глупаче, шта паметни људи говоре!

Шаливчина, кад ово чу, рече:

— Има овде неки старац, снажан и јак, који би је узео, рече и утече у гомилу.

Баба, чувши ове речи, скочи синовцу с леђа и пожури за њим вичући:

— Шта рече, сине? Причекајдер, душо!

Темперамент и боја косе

— Кажу да су кестењаве жене много темпераментније од плавих.

— До ђавола, моја жена је била и једно и друго, али ја нисам могао да приметим никакву разлику.

— Дакле, добро, када сте се већ заимали, да баш сада оправите водовод...

Будућем карикатуристи. — Ваши цртежи су одлични, али само за оне који су тек у основној школи. До душе, ми пуштамо многе почетничке радове у жељи да дамо потстрека омладици, али то не значи да смо отворили забавиште.

Малом Ђокици. — Није лепо да преписујеш из старих новина, јер то може само једанпут да прође.

Мадам Лели. — Није сва срећа у журвима и брицању. Покушајте са неком савременом разономом. Рецимо са прањем веша.

Душану Н. — Тешко је красти Богу данек и трошити »мучно стечену«
готовину, али се тешиште да нисте једини.

Разочараној. — У вашем разочарењу једина је утеха промена начина живота. Када нисте имали среће са омладином, удрите у пензионере.

Фифики. — Заиста је време да се чувају пудлице и друге цуке. Зато сте ви у праву што не помажете сиротињу, али чувате два слатка куценца.

Савременом човеку. — Пословица: »Неком рат, неком брат«
је, заиста, корисна и ви нисте једини који правите пара на рачун сиротиње.

Најбољи је закон који заповеда да се велик и мали држе свога реда.

Пристојан локал

— Господине, будите добри и обучите ваш капут — наш локал полаже много на пристоја одела.